

- інженерно-технічні (застосування технічних рішень і обладнання, що дозволяють усунути або скоротити надлишкові витрати на нагрів, охолодження та вентиляцію приміщень, надлишкове водоспоживання і освітлення, впровадження нових інженерних систем, енергоджерел, обладнання, контрольно-вимірювальних приладів, усунення втрат у сфері ЖКГ при транспортуванні тепло-, енергоносіїв, води тощо).

Впровадження заходів щодо економії енергії при проектуванні будівель є необхідним. Порушуючи питання щодо збереження енергії та енергоносіїв, слід передусім передбачити енергоекономне будівництво, та використання для опалення будівель енергії, що має здатність до відновлення. Як показує аналіз енергозберігаючих заходів у житлових і громадських будинках, основні зусилля слід направити на підвищення рівня теплоізоляції будинків і, в першу чергу, огорожуючих конструкцій, але не менш важливими є і форма будівлі, її спрямування відповідно щодо сторін світу.

На сучасному етапі екоефективне будівництво не досить широко розповсюджено в Україні. Через недостатнє фінансування з боку держави, воно існує майже за рахунок приватних осіб. Екоефективні споруди громадського призначення в Україні взагалі не будуються, проте в індивідуальних житлових будинках екоефективне будівництво набирає популярність.

РОЗВИТОК РЕКРЕЙЦІЙНИХ ЗОН УКРАЇНИ

Лещенко А.С.

Науковий керівник – Чепурна С.М., канд. техн. наук, ст. викладач

Пропорційна інтенсивному росту сучасних міст зростає ступінь деградації їх природних ресурсів, що призводить до порушення екологічної стійкості міста, як природно-антропогенної системи, і скорочення територій, придатних для рекреаційного використання. Збереження і збільшення природних компонентів міського ландшафту, забезпечення високого рівня рекреаційного обслуговування визначають якість життя міського населення.

В сучасному світі рекреація – як процес відновлення фізичних і духовних сил людини чи – як процес відтворення людини є незамінним фактором чи умовою розширеного відтворення фізичних, інтелектуальних і емоційних можливостей окремої людини та суспільства загалом.

За останні кілька десятиріч у світі поступово зростає значення оздоровчого лікування, туризму і рекреації. Здебільшого така тенденція пов'язана насамперед із значним зростанням прибутків населення

економічно розвинутих країн, зростанням загальноосвітнього рівня людей, розвитком транспортного сполучення.

За даними світового досвіду відзначають такі тенденції у формуванні рекреаційних територій:

а) розвиток урбанізованих рекреаційних територій на базі курортних населених пунктів або цілих курортних агломерацій (курорти і курортні місцевості, приморські рекреаційні райони);

б) розвиток рекреації на міжсільбищних територіях шляхом створення рекреаційних парків.

В Україні значну частину природного потенціалу складають: рекреаційні ландшафти (лісові, приморські, гірські), оздоровчі ресурси (мінеральні води та лікувальні грязі), природно-заповідні об'єкти (національні природні та регіональні ландшафтні парки, біосферні заповідники, парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва тощо), території історико-культурного призначення (пам'ятки архітектури та містобудування, історико-архітектурні заповідники та ін.).

Площа освоєних та потенційних рекреаційних територій в Україні (без радіаційної забрудненості) становить 12,8% території країни. Згідно з оцінкою ландшафтних ресурсів, потенційний фонд природоохоронних, оздоровчих та рекреаційних територій становить 12,1 млн. га, тобто 20% площі території України, що відповідає міжнародним показникам раціонального збереження природно-рекреаційних ресурсів.

Сьогодні попит на рекреацію і туризм в Україні щороку зростає. Географічне розташування України зумовлює необхідність формування сучасної ефективної курортно-рекреаційної економіки як важливої підсистеми національної економіки на базі оптимізації організаційно-економічного механізму функціонування санаторно-курортних комплексів і гармонізації інтересів всіх його учасників. На жаль, в Україні розвиток туризму і рекреації ще не є домінуючим у сфері економіки.

Для розвитку озелених і ландшафтно-рекреаційних територій необхідним є збереження унікального природно-ландшафтного комплексу, рекреаційних територій і об'єктів природно-заповідного фонду, підвищення забезпеченості населення озеленими територіями загального користування шляхом створення нових парків, скверів, поліпшення рекреаційного потенціалу наявних природних ландшафтів, їх благоустрій та належний догляд за ними.